

Startside>Find en advokat eller anden juridisk fagperson>Typer af Juridiske erhverv

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

fransk

Swipe to change

Typer af juridiske erhverv

Frankrig

Her finder du en oversigt over de forskellige juridiske erhverv.

Der findes ingen officiel oversættelse af den sprogudgave, du ser.

Her kan du få adgang til en maskinoversat udgave af indholdet. Vær opmærksom på, at oversættelsen kun tjener til at give læseren en kontekst. Indehaveren af siden påtager sig intet som helst ansvar for kvaliteten af den maskinoversatte tekst.

-----dansk-----bulgarskspansk tjekisk tskystisk græsk engelsk kroatisk italiensk lettisk litauisk ungarsk maltesisk nederlandsk polsk portugisisk rumænsk slovakisk slovensk finsk svensk

Juridiske erhverv — indledning

Retsembeds mændene (les magistrats)

Organisation

Retsembeds mændene i Frankrig omfatter dommere og anklagere. Dommerne benævnes ofte "*magistrats du siège*", mens de offentlige anklagere benævnes "*magistrats du parquet*".

Dommerne afgør tvister, som de får forelagt, mens anklagerne repræsenterer samfundet og kræver, at loven finder anvendelse. Retsembeds mændenes statut er underlagt bekendtgørelse nr. 58-1270 af 22. december 1958 vedrørende forfatningsloven om retsembeds mændenes statut. Ifølge bekendtgørelsen kan enhver retsembeds mand i løbet af sin karriere blive udnævnt til dommer eller anklager. Dette kaldes princippet om dommerstandens enhed (artikel 1) og er blevet bekræftet af forfatningsrådet (*conseil constitutionnel*), bl.a. ved dets afgørelse af 11. august 1993. Retsembeds mændene er medlemmer af retsmyndigheden, der fungerer som garant for den individuelle frihed i henhold til forfatningens artikel 66. Der er dog visse forskelle mellem deres statutter, idet dommerne ikke er underlagt en øvre myndighed og er garanteret sikkerhed i ansættelsen, dvs. at de ikke kan flyttes til en ny stilling uden at have givet deres samtykke. Desuden er betingelserne for deres udnævnelse forskellige, idet dommerne udnævnes på grundlag af en samstemmende udtalelse fra det øverste råd for retsembeds mænd, dommerne ved kassationsdomstolen, de øverste præsidenter for appeldomstolen og retspræsidenterne. Dommerne udnævnes på forslag af sidstnævnte, som endelig udøver disciplinære beføjelser over for alle dommere. På den anden side udnævnes anklagere på grundlag af en simpel udtalelse fra det øverste råd for retsembeds mænd, og det er justitsministeren, der foreslår alle udnævnelser og udøver disciplinære beføjelser.

Størstedelen af retsembeds mændene rekrutteres via udvælgelsesprøver. For at få adgang til den indledende prøve, som er åben for studerende, skal ansøgerne have et eksamensbevis fra en uddannelse af mindst fire års varighed efter afsluttet studentereksamen (svarende til en mastergrad). De ansøgere, der består udvælgelsesprøven, udnævnes til dommerfuldmægtige (*auditeurs de justice*) og optages på dommer- og anklagerskolen (*Ecole nationale de la magistrature*, ENM). Det er desuden muligt at blive rekrutteret direkte. Efter endt uddannelse udnævnes de dommerfuldmægtige ved dekret til en retskreds.

Retscheferne (*chefs de juridiction*) (retsformand og offentlig anklager) og den øverste myndighed for domstolen (*chefs de cours*) (retspræsident og rigsadvokat) har ud over deres retslige beføjelser også visse administrative beføjelser (f.eks. fordeling af retsmøder).

Den 1. januar 2018 fandtes der 8 412 fungerende retsembeds mænd, hvoraf 7 881 sad ved domstolene.

Det øverste råd for retsembeds mænd (*Conseil supérieur de la magistrature*)

Forfatningens paragraf 65 fastsætter bestemmelserne vedrørende det øverste råd for retsembeds mænd. Forfatningsloven af 23. juli 2008 ændrede rådets sammensætning og beføjelser (for så vidt angår udpegelser), og har gjort det muligt for almindelige borgere at indbringe sager for rådet. Den franske præsident er således ikke længere medlem af rådet.

Det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere, ledes af præsidenten for kassationsdomstolen (*Cour de cassation*). Det består bl.a. af fem dommere og en anklager, et medlem af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager (*Conseil d'Etat*), som udpeges af dette, en advokat samt seks kvalificerede personer, der hverken er medlem af parlamentet, de juridiske domstole eller forvaltningsdomstolene. Den franske præsident, formanden for nationalforsamlingen og formanden for senatet udpeger hver to kvalificerede personer.

Det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende anklagere, ledes af rigsadvokaten ved kassationsdomstolen. Det består bl.a. af fem anklagere og en dommer samt af ovennævnte medlem af den øverste domstol i forvaltningsretlige sager, advokaten og seks kvalificerede personer.

Det øverste dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere, foreslår dommerkandidater til kassationsdomstolen samt kandidater til hvervet som præsident for appeldomstolen og for førsteinstansretten for større sager. De øvrige dommere udnævnes ved samstemmende udtalelse.

Dette dommerkollegium fungerer som disciplinærråd for dommere. I sådanne situationer omfatter det foruden de tidligere nævnte medlemmer også den dommer, der sidder i det dommerkollegium, der behandler sager vedrørende anklagere.

Det øverste dommerkollegium vedrørende anklagere udtaler sig om udnævnelser af anklagere. Det udtaler sig også om disciplinære sanktioner. I disse tilfælde omfatter det udover de i forfatningens artikel 65, stk. 3, nævnte medlemmer også den dommer, der sidder i det dommerkollegium, der behandler spørgsmål vedrørende dommere.

Anklagemyndigheden

Organisation

Anklagemyndigheden er repræsenteret ved anklagerne (*magistrats du parquet*), som er ansvarlige for at sikre samfundets interesser under anvendelse af loven.

Med undtagelse af anklagemyndigheden ved kassationsdomstolen, som har sin egen status, er anklagemyndigheden inddelt i en hierarkisk struktur og underlagt justitsministeriet. Artikel 30 i strafferetsplejeloven (*code de procédure pénale*) bestemmer, at justitsministeren gennemfører regeringens politik

vedrørende sagsanlæg. Vedkommende sørger for, at bestemmelserne anvendes ensartet og på hele det franske territorium. Med henblik herpå fastsætter justitsministeren nogle generelle retningslinjer for anklagemyndigheden.

Statsadvokaten (*procureur de la République*) er ved hver enkelt førsteinstansret for større sager (*tribunal de grande instance*) chef for anklagemyndigheden bestående af flere offentlige anklagere. Statsadvokaten fordeler opgaverne og tjenesterne mellem de assisterende anklagere, viceanklagere og stedfortrædere. Statsadvokaten selv er underlagt rigsadvokaten (*procureur général*).

Ud over den hierarkiske opdeling er anklagemyndigheden udelelig: Anklagemyndighedens repræsentant behøver ikke bemyndigelse fra sin overordnede for at kunne handle, og alle dens handlinger forpligter hele anklagemyndigheden.

Funktioner og opgaver

Anklagemyndigheden har overvejende strafferetlige beføjelser. Den leder efterforskningen og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre retsforfølgelse af lovovertrædelser. Derudover tager den stilling til det videre forløb i strafferetlige sager med udgangspunkt i "opportunitetsprincippet" (f.eks. indledning af en retslig efterforskning, henvisning af sagen til en domstol eller henlæggelse af sagen). Den deltager i høringer, hvor den frit fremsætter mundtlige bemærkninger (til sagens faktiske omstændigheder, den sagsøgtes karakter og til straffen), som den skønner relevante for at sikre, at retsvæsenet fungerer efter hensigten. Den er også ansvarlig for fuldbyrdelse af straffen.

Endelig er den ansvarlig for beskyttelsen af udsatte mindreårige, og den har visse civile retlige opgaver i forbindelse med bl.a. personers civilstand (f.eks. ændring af civilstand), administrative opgaver (f.eks. udskækningssteder, pressen, direkte markedsføring osv.) og handelsretlige opgaver (f.eks. kollektiv bobehandling).

Dommernes funktioner og opgaver er beskrevet i afsnittet om de almindelige domstole.

Læggdommere (*juges non professionnels*)

Midlertidige dommere

For at bringe retsplejen tættere på borgerne kan en person fra civilsamfundet ansættes som midlertidig dommer med henblik på midlertidigt at deltage i retsinstitutionens funktion i henhold til artikel 41-10 ff. i bekendtgørelse nr. 58-1270 af 22. december 1958 om den organiske lov om retsvæsenets status, som ændret.

Denne funktion som midlertidig dommer har det særlige kendetegn, at den giver dommeren, politiet og/eller bisidderen i de kollegiale dommerkollegier i første instans mulighed for midlertidigt at udøve hvervet som dommer ved retten i første instans og udøve en erhvervsaktivitet, der er forenelig med retsvæsenets funktioner.

Den seneste udvikling vedrørende midlertidige dommere hænger direkte sammen med situationen for nærdommere (*juges de proximité*), der blev indført ved lov af 9. september 2002, hvis ophævelse blev endeligt fastslået i artikel 15 i lov nr. 2016-1547 af 18. november 2016 om modernisering af retssystemet i det 21. århundrede og dekret nr. 2017-683 af 28. april 2017.

Med den organiske lov nr. 2016-1090 af 8. august 2016, som trådte i kraft den 1. juli 2017, sammenlagde man statuten for nærdommere og for midlertidige dommere.

Disse midlertidige dommere rekrutteres løbende fra sag til sag.

Betingelser for at blive midlertidig dommer

Man skal være fransk statsborger, være mellem 35 og 75 år gammel, have sine fulde borgerrettigheder, have en god moral, have opfyldt sine forpligtelser i henhold til loven om værnepligt og opfylde de betingelser for fysisk egnethed, der er nødvendige for, at man kan udføre sine opgaver, idet der tages hensyn til mulighederne for at kompensere for handicap.

Ansøgeren skal også opfylde en af følgende betingelser:

have et eksamensbevis for afsluttet uddannelse af mindst fire års varighed efter studentereksamen (eller dokumentation for en anerkendt kvalifikation, der mindst svarer hertil) og mindst syv års praktisk erhvervs erfaring, der navnlig kvalificerer vedkommende til at udføre retslige opgaver

være direktør* for justitskontoret og fremlægge bevis for syv års faktisk tjeneste i dette organ

være tjenestemand i lønklasse A i justitsministeriet** med mindst syv års faktisk anciennitet i denne stilling

være medlem eller tidligere medlem af de liberale juridiske erhverv, der er omfattet af en lovgivnings- eller reguleringsmæssig status, eller hvis titel er beskyttet, og have mindst fem års praktisk erhvervs erfaring.

Statut for midlertidige dommere

Afdelingen med kompetence for dommere i det øverste råd for retsembedsmænd afgiver udtalelse om de indstillinger, som justitsministeren fremsætter.

Midlertidige dommere, der udnævnes ved dekret fra republikkens præsident, er underlagt statuten for retsembedsmænd.

De udnævnes for en periode på fem år, der kan fornyes én gang, og kan ikke udføre deres opgaver efter det fyldte 75. år.

Midlertidige dommere kan udøve en erhvervs mæssig aktivitet samtidig med deres retslige funktioner med forbehold af visse uforenelige forhold, der er anført i ansøgningsdokumenterne.

Midlertidige dommers beføjelser

Midlertidige dommere har følgende beføjelser.

Ved førsteinstansretten for større sager har midlertidige dommere kompetence til at behandle civil- og strafferetlige tvister som bisiddere i dommerkollegier.

De kan have sæde i strafferetlige kollegier i højst en tredjedel af tjenesten. De er ligeledes dommere ved politiretten med henblik på i begrænset omfang at behandle lovovertrædelser i de første fire klasser, herunder lovovertrædelser i klasse 5, der er omfattet af proceduren for pålæggelse af en fast bøde, og at behandle de strafferetlige kendelser vedrørende de nævnte lovovertrædelser.

Ved førsteinstansretten for større sager behandler de civile sager og må ikke behandle mere end en tredjedel af sagerne ved den førsteinstansret, de er tilknyttet.

Uddannelse af midlertidige dommere

Midlertidige dommere gennemgår et ti-dages teorikursus på dommer- og anklagerskolen.

Efter det øverste råd for retsembedsmænd skøn underlægges midlertidige dommere en prøvetid på 40-80 dage inden for en periode på seks måneder eller en forudgående uddannelse ved domstolene på 40 dage, som helt undtagelsesvis kan nedsættes i lyset af ansøgernes erhvervs erfaring.

Midlertidige dommers vederlag

Midlertidige dommere aflønnes for den leverede tjenesteydelse og for tjenesteperioder.

Enhedssatsen for tjenesteperioder er 106,28 EUR brutto (i henhold til satsen i indekset for tjenestemænd pr. 1/2/2017), og antallet af tjenestedage må ikke overstige 300 om året.

Midlertidige dommere modtager ikke godtgørelse for transport mellem deres bopæl og den retskreds, de er tilknyttet.

Medlemmer af arbejdsretten (*conseillers de prud'hommes*)

Arbejdsretten, der blev oprettet i 1806, er en førsteinstansdomstol, der er specialiseret i bilæggelse af individuelle tvister mellem arbejdstagere eller lærlinge og deres arbejdsgivere i henhold til en ansættelses- eller lærlingekontrakt. Dommerne ved arbejdsretten kommer fra arbejdsmarkedet.

Grundlaget for arbejdsretten er den tanke, at ansættelsesforholdet i kraft af sin karakter og kompleksitet kræver en gennemgang foretaget af en dommer, der har dokumenteret erfaring med dette område set både fra arbejdstagernes og arbejdsgivernes side.

Arbejdsretterne er derfor i sagens natur paritetiske domstole. Deres dommere er opdelt i to kollegier, arbejdstagere og arbejdsgivere, og fem afdelinger (industri, handel, landbrug, diverse aktiviteter og ledelse).

De 14 512 medlemmer af arbejdsretterne udfører deres opgaver i de 210 voldgiftsretter i selve Frankrig og i de oversøiske territorier og behandler ca. 142 500 sager om året.

Deres væsentligste opgave består i at forlige parterne og i mangel heraf at afgøre tvisterne mellem dem.

Udnævnelsesmetoden

Siden 1979 er medlemmerne af arbejdsretten blevet valgt af deres kolleger hvert femte år ved almindelige direkte valg. I betragtning af den gradvise nedgang i valgdeltagelsen og dermed af voldgiftsinstitutionens legitimitet søgte man nye måder at udnævne medlemmerne af arbejdsretten på.

Ved bekendtgørelse nr. 2016-388 af 31. marts 2016, som bekræftede arbejdsretternes særlige karakter, erstattede man således direkte valg med forslag fra lønmodtagernes faglige organisationer og arbejdsgiverforeningerne, efter høring af dem, som blev indsamlet og således sikre arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationernes repræsentative karakter.

Der sker nu en fuldstændig fornyelse hvert fjerde år. Medlemmerne af arbejdsretterne udnævnes ved fælles dekret fra justitsministeren og arbejdsministeren. Embeder, der bliver ledige i løbet af mandatperioden, offentliggøres i forbindelse med supplerende udnævnelseskampagner og besættes ved hjælp af den samme proces som den, der anvendes ved de samlede fornyelser.

Deres uddannelse

Lov nr. 2015-990 af 6. august 2015 om vækst, aktivitet og lige økonomiske muligheder havde til formål at styrke professionaliseringen af arbejdsretterne, navnlig ved at indføre obligatorisk grunduddannelse og videreuddannelse.

Medlemmerne af arbejdsretterne gennemgår således en obligatorisk grunduddannelse i udøvelsen af deres retslige funktioner og en videreuddannelse. Grunduddannelsen er fælles for alle medlemmer af arbejdsretterne fra henholdsvis arbejdsgiver- og arbejdstagerside. Uddannelsen tilrettelægges og gennemføres af dommer- og anklagerskolen og er opdelt i en række teoretiske og praktiske moduler med en samlet varighed på fem dage. Alle medlemmer af arbejdsretterne, der ikke har opfyldt kravet om grunduddannelse senest 15 måneder efter den første dag i den anden måned efter deres udnævnelse, anses for at være fratrukket.

Medlemmer af arbejdsretterne modtager også seks ugers videreuddannelse i løbet af deres fireårige mandatperiode. Denne uddannelse henhører under arbejdsministeriet.

Deres etik

Medlemmer af arbejdsretterne aflægger ed. De er underlagt de etiske principper, der er knyttet til deres funktion som dommere: uafhængighed, upartiskhed, værdighed og redelighed og en sådan adfærd, at enhver berettiget tvivl herom udelukkes. De er også bundet af tavshedspligt i forbindelse med sagsbehandlingen.

Ved dekret nr. 2016-1948 af 28. december 2016 om etik og disciplin for medlemmer af arbejdsretterne, som blev gennemført ved lov nr. 2015-990 af 6. august 2015 om vækst, aktivitet og lige økonomiske muligheder, blev der i de arbejdsretlige regler indsat en artikel R. 1431-3-1, som pålægger det øverste arbejdsretlige råd (*Conseil supérieur de la prud'homie*) at udarbejde en etisk kodeks for medlemmer af arbejdsretterne, der skal offentliggøres.

Den etiske kodeks blev godkendt den 26. januar 2018 af det øverste arbejdsretlige råd.

Statut

Aktive lønmodtagere, der er medlemmer af arbejdsretterne, har status som beskyttede arbejdstagere, og det er forbudt at afskedige dem uden forudgående tilladelse fra arbejdstilsynet, og de har tilladelse til at være fraværende i arbejdstiden.

Fravær sidestilles med faktisk arbejdstid og aflønnes som sådan af arbejdsgiveren og er omfattet af den sociale sikringsordning. Den tid, der bruges på arbejdet i arbejdsretterne i arbejdstiden, medfører således ikke et løntab eller tab af tilknyttede ydelser. Arbejdsgiveren får godtgjort lønnen af staten.

For medlemmer af arbejdsretterne fra arbejdsgiversiden og arbejdstagersiden, som ikke falder ind under den foregående kategori (jobsøgende, pensionister, medlemmer, der arbejder uden for deres arbejdstid), finder en timesats anvendelse, som fastsættes ved dekret.

Medlemmernes rejseudgifter kan også dækkes.

Dommere ved handelsretter

Handelsretterne i første instans består af 134 handelsretter rundt om i det franske hovedland med undtagelse af Alsace-Moselle (hvor retstvister henhører under en afdeling i førsteinstansretterne for større sager som følge af en undtagelse i lokal ret) og blandede handelsretter (ni) i oversøiske områder.

Handelsretterne har kompetence til at afgøre tvister mellem erhvervsdrivende eller mellem erhvervsdrivende og kommercielle selskaber og tvister vedrørende handelstransaktioner.

Dommerne ved handelsretterne, også kaldet *juges consulaires*, er forretningsdrivende og virksomhedsledere. De skal som sådan have erhvervs erfaring på det økonomiske og handelsmæssige område.

I øjeblikket er der mere end 3 400 dommere ved handelsretterne.

De udnævnes af deres kolleger ved et årligt valg i to runder.

Deres første mandatperiode er på to år. Ved udløbet af denne periode kan de genvælges for en periode på fire år ved den samme ret eller ved en hvilken som helst anden handelsret, dog i højst fire mandatperioder, med undtagelse af den afgangende præsident, der kun kan genvælges for en femte periode som medlem af retten.

De aflægger ed og har de samme etiske forpligtelser som retsmedlemmer.

De udfører deres opgaver på frivillig basis. Deres engagement kræver tilgængelighed og frem for alt en personlig investering i opgaven, navnlig gennem en uundværlig grundlæggende uddannelse og efteruddannelse.

Ved lov nr. 2016-1547 af 18. november 2016 om modernisering af retssystemet i det 21. århundrede blev handelsdommernes statut kraftigt moderniseret.

Den reformerede navnlig bestemmelserne om deres etik og disciplin og bidrog til deres professionalisering ved at indføre obligatorisk grund- og efteruddannelse, der varetages af dommer- og anklagerskolen.

Bisidder ved retter i sager om social sikring

De udpeges for en periode på tre år af præsidenten for appeldomstolen med udgangspunkt i en liste, der inden for hver retskreds er udfærdiget af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed, efter forslag fra de mest repræsentative faglige organisationer.

Loven om modernisering af retsvæsenet i det 21. århundrede af 18. november 2016 indeholdt bestemmelser om, at retterne i sager om social sikring skulle nedlægges, og at deres tvister pr. 1. januar 2019 skulle overføres til særligt udpegede førsteinstansretter for større sager. Her vil bisidderne også have sæde.

Bisidder ved retten for tvister vedrørende tab af arbejdsevne

De udpeges for en periode på tre år af præsidenten for appelretten i den pågældende retskreds med udgangspunkt i en liste, der er udfærdiget af regionaldirektøren for ungdom, sport og social samhørighed, efter forslag fra de mest repræsentative faglige organisationer.

Loven om modernisering af retsvæsenet i det 21. århundrede af 18. november 2016 indeholdt bestemmelser om, at retterne for tvister vedrørende tab af arbejdsevne skulle nedlægges, og at deres retstvister pr. 1. januar 2019 skulle overføres til særligt udpegede førsteinstansretter for større sager. Her vil bisidderne også have sæde.

Bisidderne ved dommerkollegiet i førsteinstansretter for større sager på det sociale område

Disse bisidderne sidder fra den 1. januar 2019 i dommerkollegiet ved førsteinstansretter, der specifikt er udpeget til at behandle tvister om social sikring og social bistand.

De udnævnes for en periode på tre år af retspræsidenten for appeldomstolen efter at have indhentet udtalelse fra præsidenten for førsteinstansretten på grundlag af en liste, som præfekten har opstillet inden for hver domstols kompetenceområde efter forslag fra de mest repræsentative erhvervsorganisationer. Ansøgere skal være franske statsborgere, være fyldt 23 år, opfylde betingelserne for at være edsvorne, ikke have fået visse domme, der er fastsat i loven om landbrug og fiskeri (*code rural et de la pêche maritime*) og lov om social sikring eller være medlem af en bestyrelse i en socialsikrings- eller socialforsikringsinstitution. Deres opgaver er forenelige med hvervet som medlem af arbejdsretten.

Bisidderne ved ungdomsretten

De udnævnes for en periode på fire år af justitsministeren på grundlag af en liste over kandidater forelagt af retspræsidenten for appeldomstolen, som hver enkelt ungdomsret tilhører.

Ansøgere til embedet som bisidder ved ungdomsretter skal være franske statsborgere, være fyldt 30 år og have en særlig interesse for enhver form for ungdomsspørgsmål.

Bisidderne ved den paritetiske jordbrugsret

De udnævnes for en periode på seks år af retspræsidenten for appeldomstolen på grundlag af en liste, som præfekten udarbejder inden for hver af de paritetiske jordbrugsretter på forslag af erhvervsorganisationerne eller, hvor det er relevant, af de mest repræsentative ejere af landbrugsjord.

Retterne består af ejere af landbrugsjord og forpagtere, der i givet fald er fordelt på to afdelinger af den paritetiske jordbrugsret. Den ene afdeling består af ejere og forpagtere af landbrugsjord og den anden af ejere og delforpagtere.

Kandidater til funktionen som bisidder ved de paritetiske jordbrugsretter for forpagtningsaftaler for landbrug skal være franske statsborgere, være fyldt 26 år, have deres borgerlige og erhvervsmæssige rettigheder og i mindst fem år have haft status som ejer eller forpagter eller delforpagter af landbrugsjord.

Justitssekretærer (greffiers)

Justitssekretæren er specialist i retsprocesserne. Vedkommende bistår dommeren med dennes embedshandlinger og har ansvar for at bekræfte og attestere retsafgørelser i de tilfælde, hvor det ifølge loven er påkrævet, for at de er gyldige.

Justitssekretæren er dommerens højre hånd og bistår denne med udarbejdelsen af sagsakter og dokumentationssøgning. Justitssekretærer udarbejder udkast til afgørelser og anklageskrifter i henhold til dommernes instrukser. Som led i en generel modtagelses- og informationstjeneste for offentligheden kan justitssekretærer være ansvarlige for at give oplysninger, vejledning og bistand til brugerne i forbindelse med gennemførelsen af retslige formaliteter eller procedurer. De kan være ansvarlige for uddannelse.

Justitssekretærens opgaver ligger overvejende i retternes forskellige afdelinger. Afhængigt af rettens størrelse og dens organisation kan justitssekretæren få overdraget ledelsesansvar og fungere som leder af justitskontoret, vicechef eller afdelingschef.

[Greffier en Chef PDF \(378 Kb\) en](#)

[Greffier PDF \(375 Kb\) en](#)

Pr. 1. januar 2018 forvaltes 10 931 justitssekretærer af underdirektoratet for menneskelige ressourcer for retsmedarbejdere, hvoraf 9 368 befinder sig ved domstolene.

Advokater

Advokater bistår retsvæsenet og bestrider et liberalt og selvstændigt erhverv. Bestemmelserne om deres status er primært fastsat i lov nr. 71-1130 af 31. december 1971 om reform af den juridiske stand og visse juridiske erhverv samt i dekret nr. 91-1197 af 27. november 1991 om organisering af advokaterhvervet. Med lov nr. 90-1259 af 31. december 1990 om ændring af loven af 1971 og gennemførelsesdekreterne her til blev det nye advokaterhverv oprettet ved at sammenlægge advokaterhvervet og hvervet som juridisk rådgiver. Ved loven af 25. januar 2011 om ændring af repræsentationen ved appeldomstolene blev advokater og juridiske rådgivere ved appeldomstolene slået sammen.

Advokater udfører to opgaver i deres daglige arbejde: på den ene side bistand og repræsentation i retssager (retslige aktiviteter) og på den anden side juridisk rådgivning og udarbejdelse af dokumenter (juridiske aktiviteter).

Ifølge bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i lov af 31. december 1971 har advokater næsten fået eneret til at bistå og repræsentere parterne, udfærdige processkrifter og procedere ved domstole og alle retslige eller disciplinære myndigheder.

Advokaterhvervet er ikke organiseret i en national sammenslutning, idet advokaterne ønsker at bevare en ligelig repræsentation af alle advokatsamfund (*barreaux*). Der findes 16 advokatsamfund i Frankrig og de oversøiske områder. Disse er tilknyttet førsteinstansretten for større sager og ledes af en advokatformand (*bâtonnier*) og et disciplinærudvalg, som har til opgave at behandle alle spørgsmål vedrørende udøvelsen af hvervet og sikre, at advokaterne opfylder deres pligter, og at deres rettigheder beskyttes.

Landsrådet for advokater (*Conseil national des barreaux, CNB*), som blev oprettet ved loven af 31. december 1990 (artikel 15), er en almennyttig forening med status som juridisk person, der repræsenterer advokatstanden over for de offentlige myndigheder og sikrer harmoniseringen af bestemmelser og praksis for erhvervet.

Landsrådet for advokater har et websted, der giver alle gratis adgang til oplysninger om organisering af advokaterhvervet, aktuelle spørgsmål om erhvervet samt en fortegnelse over alle advokater, der er medlem af de franske advokatsamfund. De fleste større advokatsamfund har deres eget websted, som er gratis og frit tilgængeligt. Adresserne kan findes i fortegnelsen på CNB's websted.

Med henblik herpå udarbejder landsrådet nationale vedtægter gennem afgørelser af lovgivningsmæssig karakter, der offentliggøres i det officielle tidende og finder direkte anvendelse på advokater.

Advokater ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen udgør et særskilt erhverv: De er retsbedsmænd og udpeges ved dekret af justitsministeren, og de har eneret til at repræsentere parter ved de øverste retter, når det er nødvendigt. Deres status er overvejende fastsat i bekendtgørelsen af 10. september 1817, som indførte et advokatsamfund ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen, i dekret nr. 91-1125 af 28. oktober 1991 om betingelserne for adgang til advokaterhvervet samt i dekret nr. 2002-76 af 11. januar 2002 om ordensreglerne for advokaterhvervet.

Advokater ved den øverste domstol for forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen udgør et selvstændigt advokatsamfund, der ledes af en formand og et råd bestående af 11 medlemmer. Denne instans fører tilsyn med den faglige disciplin og repræsenterer advokatstanden udadtil.

Disse oplysninger findes på [webstedet for advokatsamfundet ved den øverste domstol i forvaltningsretlige sager og kassationsdomstolen](#).

Findes der en database på dette område?

Der findes **en database, som forvaltes af landsrådet for advokater, og som er oprettet på baggrund af fortegnelsen over advokater**, der er opført på medlemslisterne for hver advokatsamfund i Frankrig.

Er der gratis adgang til disse oplysninger?

Adgang til denne database på det nationale advokatråds ([Conseil National des Barreaux](#)) websted er gratis.

Notarer

Organisation

Notarer er offentligt beskikkede embedsmænd, der udnævnes ved bekendtgørelse af justitsministeriet. De udfører imidlertid deres arbejde som et liberalt erhverv. Bestemmelserne om deres status er overvejende fastsat i loven af 25 Ventôse An XI (16. marts 1803), bekendtgørelse nr. 45-2590 af 2. november 1945 og dekret nr. 45-01117 af 19. december 1945 om notarerhvervets organisation, dekret nr. 73-609 af 5. juli 1973 om uddannelsen til notar og betingelser for adgang til erhvervet samt dekret nr. 78-262 af 8. marts 1978 om fastsættelse af notarsalærer.

Notarerhvervet er organiseret i sammenslutninger på departementsplan samt i regionalråd, som bl.a. sørger for, at notarerne overholder kravene til faglig disciplin i den pågældende retskreds. Notarerne er på nationalt plan repræsenteret af det øverste råd for notarer (*Conseil supérieur du notariat*).

Ud over at repræsentere offentlige myndigheder er det øverste råd for notarer også ansvarligt for at forebygge og bilægge tvister mellem notarer, der ikke tilhører samme regionsråd. [Det øverste notarråd](#) har et gratis websted, der beskriver erhvervets vigtigste karakteristika og indeholder en fortegnelse over notarer samt afdelinger på departementsplan og regionalt plan.

Funktioner og opgaver

Notarer har beføjelse til at udstede officielt bekræftede dokumenter, der kan fuldbyrdes uden forudgående retsafgørelse.

De rådgiver ligeledes privatpersoner og virksomheder, uanset om der skal udfærdiges dokumenter eller ej, og kan desuden intervenere i sager vedrørende formueforvaltning og **ejendomstransaktioner**.

Andre juridiske erhverv

Fogeder/stævningmænd

Fogeder/stævningmænd er offentligt beskikkede embedsmænd, der udnævnes ved bekendtgørelse af justitsministeriet. De udfører imidlertid deres arbejde som et liberalt erhverv. Bestemmelserne for deres status er fastsat i loven af 27. december 1923, bekendtgørelse nr. 45-2592 af 2. november 1945, dekret nr. 56-222 af 29. februar 1956 og dekret nr. 75-770 af 14. august 1975.

De har som de eneste ret til at forkynde retlige dokumenter og fuldbyrde retsafgørelser samt eksigible dokumenter. De kan også udfærdige erklæringer enten på anmodning fra enkeltpersoner eller en domstol. Endvidere kan de optræde som mæglere, formueforvaltere eller forsikringsagenter, forudsat at de har meddelt deres regionale sammenslutning og statsadvokaten ved appelretten i deres pågældende retskreds herom.

Fogeder/stævningmænd aflønnes for deres embedshandlinger i civil- og handelsretlige sager med et fast salær, som er fastsat i dekret nr. 96-1080 af 12. december 1996.

Erhvervet repræsenteres af sammenslutninger på departementsplan og regionalt plan i hver retskreds. Hele standen repræsenteres af en national sammenslutning, som udreder tvister mellem fogeder/stævningmænd i forskellige sammenslutninger. Den nationale sammenslutning for fogeder og stævningmænd (*Chambre nationale des huissiers de Justice*) har et websted med gratis adgang, der indeholder oplysninger om erhvervet samt en fortegnelse over fogeder og stævningmænd.

Bekendtgørelsen af 2. juni 2016 indeholder bestemmelser om oprettelse af et nyt erhverv som retskommissær, der fra den 1. juli 2022 skal erstatte erhvervet som foged og autoriseret auktionsholder.

I denne bekendtgørelse defineres status for retskommissærer, og det bestemmes, at det nye erhverv indføres gradvist med en overgangsordning indtil den 1. juli 2022. I betragtning af den delvise lighed og sammenfaldet mellem de opgaver, der er overdraget til fogeder og autoriserede auktionsholdere, har det vist sig nødvendigt at rationalisere den nuværende organisation af deres status og dermed samle disse to erhverv i et nyt erhverv som retskommissær.

Den nye status for retskommissærer vil finde fuld anvendelse fra den 1. juli 2022. Fra den 1. juli 2026 er tidligere erhverv udelukket fra denne status:

Fogeder og autoriserede auktionsholdere, der ikke har taget den specifikke uddannelse, der kræves for at udøve hvervet som retskommissær, vil ikke længere kunne udøve virksomhed. Med virkning fra den 1. januar 2019 træder den nationale sammenslutning af retskommissærer i stedet for den nationale fogedsammenslutning og den nationale sammenslutning af autoriserede auktionsholdere for at forberede den gradvise tilnærmelse og efterfølgende sammenlægning af de to erhverv.

Andre retsmedarbejdere

Ved handelsretterne har man justitssekretærer (*greffiers de tribunaux de commerce*), som er offentligt beskikkede embedsmænd, der hovedsageligt bistår medlemmerne af handelsretten ved retsmøder og præsidenten for handelsretten med alle dennes administrative opgaver. De leder justitskontoret og fører tilsyn med handels- og selskabsregistret (*registre du commerce et des sociétés*) samt registre og sagsakter ved retten. De udsteder bekræftede genparter, opbevarer forseglede dokumenter og beløb, der deponeres på justitskontoret, udfærdiger dokumenter fra justitskontoret og tager sig af andre formalia inden for deres ansvarsområder.

Bestemmelserne for erhvervet er fastsat i artikel L.741-1 til R.741-1 i handelsloven (*code de commerce*).

De repræsenteres af det nationale råd for justitssekretærer ved handelsretterne (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce*), som er en almennyttig forening med status som juridisk person, der har til formål at beskytte erhvervets kollektive interesser. Rådet tilrettelægger grunduddannelsen og videreuddannelsen af justitssekretærer ved handelsretterne og andre ansatte og afholder eksamener og praktiske uddannelseskurser. Alle disse oplysninger findes på webstedet for det nationale råd for justitssekretærer ved handelsretterne ([Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce](#)).

[Greffier de tribunal de commerce](#) (366 Kb) [en](#)

[Greffier de tribunal de commerce salarié](#) (366 Kb) [en](#)

Juridiske rådgivere/erhvervsjurister

Erhvervet som juridisk rådgiver (*conseiller juridique*) blev sammenlagt med advokaterhvervet ved lov nr. 90-1259 af 31. december 1990.

Erhvervet som erhvervsjurist (*juriste d'entreprise*) er ikke underlagt specifik regulering.

Sidste opdatering: 10/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.